

עמוד 57 ביומן

3-8 ליוני

פרוט העבודות במטעים

השקיעו בערך 18 ימי עבודה.

הוצאנו לפועל את העבודות שציינתי בתחילת השבוע, מחוץ להרכבת המשתלות. במקום שלושת ימי עבודה שחשבנו להשקיע בהרכבה ומכירת רכב - טיפולנו בהורדת חזירים סביב העצים. סדרנו סוכות לשמירה בעצי פרי.

בחרישה. גם השבוע השקיעו רק 2 ימי-עבודה למרות זאת שיש הכרח לחרוש את כל המטע באופן תכוף. העצים בשטח הירקות מתכסים בעשב. ישנם הרבה מאוד עצים בעמק המזרחי ששוקעים ביבליה. אני שוב מדגיש את ההכרח בחרישה והצעתי שלשבוע הבא יחרשו יום יום לא פחות מעגלון אחד.

הורדת פרי. גמרנו להוריד את הדובדבנים, בעזרת השם היו 30 קופסאות. הם נמכרו 10 גרוש קופסא. 1 ארגז משמש. בשבוע הבא נתחיל להוריד תפוחים "סוכרי".

הצעה לשבוע הבא 9-15 ליוני

6 * התחלת האיבוק בפעם השנייה.

2 * טיפול בעצי פרי.

2 * עידור המשתלה אחר החרישה.

4 * טיפול במשתלות והרכבה

4 * קישור בכרם. 1. הורדת פרי ומכירת "רכב". 2. הכנת מקום לזבל על יד הכרם.

18

6 * חרישה

* הוצאת זבל מהחצרות מיותר להתעכב. עד כמה שיש הכרח בניקוי החצרות

10 והכנת זבל למטעים.

השמירה. השבוע התחילו לשמור בעצי פרי. לדעתי השומר צריך להימצא במטע במשך כל המעת-לעת כמו ששומרים בכרמים. צריך לסדר שחבר שני ישן בתוך הסוכה. התפוחים כבר די גדולים וחבל על כל תפוח שייפול בידי זרים.

עמוד 58 ביומן

יום ששי 8.6.1934

העבודה בעד מאי 1934. במאי היו 5.5 ימי חגים ושבתות: 4 שבתות, 1 במאי וחצי יום שבתון

סעיה	השנה	השנה העברה	הערות
נטיעות	84.4	146.0	עידורים
מטעים	58.2	40.0	
מזרע וירקות	23.3	36.1	
מכורות	15.4	22.4	
לול	170.2	107.1	
רפת	358.3	302.6	
אוטו	57.5	27.2	
הספקה	129.6	57.7	
עבודה צדדית	223.5	252.7	
בנינים	70	30	
שרות המשק	124.1	90.4	
חברים	659.6	546.6	
מחלה	146.1	93.6	
בטלה	102.6 !!!	23.4	
סה"כ	2224	1777	

בעבודה השבוע גם כן כמעט לא התקדמו. כמעט גמרו את השוקת ברפת ד' וכמעט גמרו את החצר (חצי חצר) ללול ובכלל שאר המקומות לא נעשה שום דבר. התרנגולות בבניינים אין לאן להוציא אותן כי החצרות אינן מוכנות. בצריף לא עובדים, היום רק אולי יגמרו את הובלתו. מכונת הכביסה בחוץ, בתי הכבוד לא הועברו ולא תוקנו, בנטיעות כמעט לא עשו, האורווה מלאה זבל וכולי וכולי, הרשימה עוד ארוכה וסוף אין לה.

חציר היה השבוע כ 8 קרונות חוץ מאוטומובילים אחדים. אתמול שלחו מדגניה א' את שארית האספסת מדגניה ב' יש מעט פחות ברכבת גם השבוע נתקבלו משם 2 אוטומובילים. מנהלל ומכפר יהושע יש עוד כ 4 קרונות מכל מקום, ובזה תיגמר הובלת החציר.

עמוד 59 ביומן

ההערכה שעד חצי יוני תיגמר הובלת-החציר היתה נכונה.

צריך בהקדם לפתור את שאלת העבודה בסניף, כי העבודה שם עוד גדלה השבוע לרגלי הגלידה שהתחילו למכור ואנשים לעבודה לא נתוספו.

ברפת. העגלה שנולדה בשבוע העבר של רבקה ב' נמכרה לתל-עדשים. המליטה השבוע הפרה האחרונה מהטרנספורט החדש עגלה. את העגלה יגדלו. חלב ליום יש 1820-1830 ליטר. נגמר המשא ומתן עם קב' מזרע על דבר קניית כל העגלות עד סוף השנה. הם בקשו להוציא רק 2 שתי פרות מהרשימה: נחמה ב' ותמר.

בלול יש כ 900 ביצה מהזקנות וכ 180 כבר מהפרגיות. השבוע התגלתה מחלת הקוקסידיוזיס גם באפרוחים משתי הדגירות האחרונות. הדבר הזה, שערימות זבל וריפוד מונחות על יד הלולים שבועות שלמים גורמת בהרבה להפצת המחלה בלול כי בשביל רפואה נותנים אחוז גדול של קמח חלב באוכל בכדי לשלשל את העופות, ובלשלת להוציא את הקוקסידים. חשוב מאוד לכן לרפד הרבה את הלולים, להחליף את הריפוד כל פעם ואת הריפוד לקחת אחרי-כן מהלולים אחרת המחלה חוזרת או על ידי העוף שאוכל את הריפוד או על ידי האיש הדורך על יד הלולים ובין הלולים. נחוץ לכן לשים לב לדבר הזה ולנקות היטב את הלולים ומסביבם לרפד טוב ובזה לגמור ולהקל על המחלה.

במכוורת. התחזקו המשפחות יפה וגם דבש יש קצת. הניסיון לגדל מלכות בשביל לסדר נחילים חדשים הצליח השבוע.

התלתן בבית חנן יפסק בימים הכי קרובים. שלשום באו שני באי-כוח בית חנן בשביל לדעת על דבר התקשרות לתלתן ולאספסת לשנה הבאה. השבת נדון בשאלה זאת.

נסיה עזבה כבר השבוע לגמרי את המקום.

גרמן התחיל לעבוד בכפר עציון. חקלאי ב"יכין" בתל-אביב. ברסקי עובד בחיפה.

השבוע נמשכה השיחה על המצב במקום. היו במשך השבוע 3 אסיפות ועוד לא נגמר.

אחרי הצהריים היום מנו את הפרגיות מלול ט' וחסר משם כ 150 פרגיות. כמה מהן נטרף וכמה נגנב קשה לקבוע. יש רק לציין שהן חסרות.

עמוד 60 ביומן

חרדה לעתידנו

במשך כל השנים שאני חי בקבוצה אף פעם לא הייתי נתון במצב רוח מיואש אשר נגרם מחוסר סדר או אפילו התנגשויות אישיות. תמיד האמנתי שההכרה שחדרה לגוש אשר במקרה בא לקרית-ענבים יעבור על הכול. אמנם תמיד הייתי מכריז, שהמשק ישמור על שלמותנו. היצירה המשקית הסדר השורר בו. יכולים לחבב את המקום לאנשים. הניקיון בחצר והסדר בבית, שניהם כאחד אומרים לכולנו "קדשני". אף פעם לא ירשה לו אדם ללעוג בהימצאו במקום קדוש, ששקט, ניקיון ודממה שוררת סביב. האמנתי שיבוא יום, אם גם אפילו במאוחר, ונתקן את סדקי ביתנו, ונקים לנו מחסה לגשם, לרוח שתבוא מהחוץ. והנה עכשיו אני עומד באמצע הדרך וטועה, נהייתי לתם שלא יודע לשאול ומחוסר הבנה נעשיתי, שחדל להבין מה קרה ומדוע קרה ככה ומה יהיה.

בפנים הכל תוסס. אני רוצה לעמוד בשער ולצעוק: "מה אתם עושים, הזה הוא התשלום? הזו היא המסקנה לאחר כל כך הרבה שנים של יצירה והתאמצות?"

נסתכל לרגע אחד לגוף שלנו ונראה מה נהיה איתו. הגוף התכופף ורזה, הבגדים תלויים עליו ברשלנות ואם כל זאת שאנו מכירים ורואים את זאת אין אנו רצים בגלוי לדבר על כך כאילו חולה מסוכן שוכב בחדר. וכולם מתהלכים על קצות האצבעות, מתלחשים או שותקים בשביל לא להעיר אותו. כאילו כולם הסכימו שהוא מיואש ונוטה למות, כאילו הוסכם בשתיקה מצד כולם שניתן לו וימות בשקט. זה הוא הגוף שלנו. הגענו למצב במשק שאין הנהלה, בכול שוררת המקריות; רוב הדברים לא במקומם הזנחה ואי סדר שורר בכול. ועכשיו גם בא סכין בנשמה שלנו חבר אחר חבר ממשיכים לעזוב את שורותינו. חברים אשר הספיקו לתת את מרצם ולהתחיות עם הקבוצה, וביחד עם זה גם הרבה מאוד סבלו. יחד ובאופן משותף שמו לבנה על גבי לבנה. ועכשיו בידיהם הם הורסים את אשר בנו. והקבוצה שומעת וכאילו מקבלת מגבוה את גזר דינה. ממשיכה ללכת על קצות אצבעותיה בשביל לא להעיר את החולה כי קרובים ימיו למות. הנה שמועות מתהלכות שגרינברג ואריה הולכים, מניה סופרת את הימים שיש לה עוד להישאר כאן, משה בלפר כבר עבר השלב הרשמי והוא כבר הודיע שהוא הולך. בתיה שזה רק נכנסה ללול חושבת לעזוב, עמדתו של ורזניגר לוטה בערפל והאחרונים יהודה וזיתה. 17-18 שנים של חיים בקבוצה. 17-18 שנים של

עמוד 61 ביומן

חיים אם גם אפילו חיים קשים, שתמיד היו מלווים בספיקות "וששפטוליא" אבל כמעט 1/4 יוכל שנים של חיים בכפר ובקבוצה. הנה זה רק נכנסה ללול, היא חיכתה לכך הרבה עד שהגיע התור שלה והנה היום הזה אולי היום האחרון שהיא איתנו. שאלת יהודה מה היא? וקס שאל אותי בשבוע העבר אם נכונה השמועה שהוא שמע מפי חבר המרכז החקלאי שיהודה עובר לעבוד למרכז. יוסף רפפורט שאל אם נכונה השמועה שיהודה עוזב. לא ענית לא לראשון ולא לשני. אין בפי תשובה. הכול מעורפל ולא מובן לי. הנה הוא הסה"כ, הנה הוא הסיכום, הככה נפרע את השטרות שחתמנו כלפי פנים וכלפי חוץ. הנה עפרוני היה בא-כוח קב' קרית ענבים דיבר בזמנו בהתמרמרות על דוד פרנס ועכשיו הוא מחוצה לנו. פקיד רגיל שעושה את רצון בעליו מרוויח עוד שתיים שלוש לירות לחודש. והנה יהודה החביב על כולנו אשר בכה והטיף לעפרוני, לבן ציון לכולם, שעומד על המשמר במשך כל שנות קיום הקבוצה. סופו של יהודה וזיתה כסוף עשרות חברים שקדמו להם. קשה להאמין שאין הכוח ליהודה להשפיע ויוכל להיות שזוהי הסיבה שאין ההגבה על ההודעות מסוג זה. כי פג האמון בנו, אין אני מאמין אפילו לעצמי. כל אחד מאיתנו די תקיף ודי מבוגר. כל אחד מאיתנו היה בלי כל ספק מוצא לו את מחייתו באופן פרטי. אבל בזמן שאנו כולנו יצרנו מפעל אחד, אנו חרדים לכל כישלון והעזיבות הללו הם סכין בנשמה כי כישלון אחד גורר אחריו עוד כשלונות. ומי יודע מה יביא לנו יום המחרת. כשנהרס המקדש אין בודקים במצוות והכל אפשרי ונעשה לפשוט. הבאמת בא הזמן להכריז "לאהלך ישראל?" אין ברצוני להיות נביא ולנבא עתידות. אבל רוצה אני להשתמש בדברי הנביאים: 'שובו מדרככם'. שובו אל התורה והעבודה. עזבו את החנויות והסניפים, המשרות בפקידות. נתרכז סביב המשק והמקום קרית ענבים. ניישר את הגוף, נשיב לו את קומתו הזקופה ונכניס אוויר לנשמה שלעולם תהיה חיה וקיימת. אל תיקחו עליכם את האחריות בעד ההרס הכללי של היצירה המרובה.

שום סיפוק בהבטחות מחברים לא אוכל לקבל מהחברים העוזבים. אל יקלו עלינו בזה שיבטיחו לנו להישאר עוד זמן מה אפילו שנה או שנתיים כי לא קצבה אנו רוצים, לא מורפיום המשק דורש אלא מים חיים שיפכו תמיד ויחיו את הנשמה. כשחודר הרעיון והמחשבה שאפשר לעזוב מתפתחת המחשבה במהירות הברק. ואם ניתן ההיתר אם כבר החלטתי לעזוב אין כבר הבדל מתי זו היתה התפתחות המחשבה של

עמוד 62 ביומן

חיים עפרוני, וזו היא המסקנה של יתרו. חדל האמון לחברים. אצל רבים מאיתנו לא הכול בסדר אבל צרת רבים חצי נחמה. קשה לעבור לסדר היום כי הפצע גדול, ההרס בפנים הולך ומתרחב. חוסר שיתוף גמור שורר בין החברים וההרס המשק לא פחות מפותח ומסוכן. האפטיה הולכת ומשתלטת על כולנו. הנה הוא הגמול?

המכתב הזה לא נכתב סתם לשם כתיבה. הוא מחייב את כולנו לתת תשובה. הוא מחייב את כולנו לגשת תיכף לפעולה, לארגן מחדש את מוסדותנו, לבקר את פעולותינו, לנצל את הרגע המתאים עם כניסת חברים חדשים למשק ולהכניס רוח חיה בנשמתנו.

יצחק (בן אברהם) חתימה 2.6.34

עמוד 63 ביומן

פרוט העבודות במטעים 8-15.6.34

השקיעו 10 ימי עבודה.

במקום מרים שמסיבת מצב בריאותה, עבדה בארון הבגדים, עבד אריה. מחוסר ידיים היינו מוכרחים לצמצם את העבודות השבוע ולדחות אותן לשבוע הבא.

איבוק שני בכרם: חשבנו להשקיע 6	השקיעו 2
טיפול בעצי-פרי	2
עידור המשתלה אחר החרישה	2
טיפול במשתלות והרכבה	4
קישור בכרם והכנת מקום לזבל	2
הורדת פרי ומכירת רכב	2
חרישה	6
	<u>15</u>
	22 :

בחרישה – מסבת התפשטות הענפים הסתלקנו מלחרוש בכרמים. הספקנו השבוע לחרוש את חלקת עצי פרי בשטח הירקות והמשתלה. יש הכרח להמשיך בחרישה. האדמה קשה כמו אבן. ישנם מקומות שמחרישה מס' 4 לא נכנסת לאדמה.

הורדת פרי גמרנו להוריד את הסוכרי, 8 ארגזים. מחיר הארגז 15 גא"י (גרוש א"י) 3 ארגזים משמש

" 4	שזיפים אוגדן	נמכרו 40 גא"י ארגז,	8 גא"י רוטל
" 5	תפוחים מחלקות על יד בית הקברות	12 גא"י רוטל	
<u>רכב</u>	מכרנו 7500 עין בעד 7500 מא"י		

הצעה לשבוע הבא 16-23 ליוני

גמר האיבוק בכרם	5
קשור	1
בזה נגמרת העבודה העונתית בכרמים עד הבציר	6

טיפול והרכבת המשתלות	4	אני מציע לשחרר את חוה מהמטעים לימים של הרכבה
עידור	2	
השקאת	2	7
הורדת פרי	3	יורדו: סנטרוזה, אוגדן, משמש ותפוחים
טיפול ברכב	2	5
חרישה	6	

עמוד 64 ביומן

שאלת השמירה. גם השבוע השמירה בעצי פרי לא היתה מספיקה. השומר מאחר לבוא ומקדים בבוקר לשוב הביתה. למרות זאת שהשאלה נידונה באסיפה, בכל זאת שום שינויים לטובה עדיין לא חלו. השומר בהחלט צריך להימצא במטע גם במשך שעות היום. יש הכרח לתת כמה יריות במשך היום, כי הציפורים מקלקלים הרבה פרי ואין לנו אף פעם אפשרות להחזיק את הפרי על העץ עד שיתבשל. בזמן שבמטעים יעבדו כמה חברים, השמירה תצטרך להסתדר ע"י העובדים. אבל לעת עתה אין לי האפשרות לפתור את שאלת השמירה, בייחוד כשאני עדיין ממשיך לנסוע ערב ערב העירה.

ניקוי החצרות. עדיין לא הוציאו השנה מהחצרות אף עגלה אחת של זבל.